

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
złp. 12.

N^{ER} 147.

Pojedynczy numer na zwykłym
papierze gr. 10.

ŚRODA DNIA 22 GRUDNIA 1830 ROKU.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr na 0°	Therm:	Higro metr.	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 11, 180	— 1. 9	100			
21. 12	„ 11, 951	† 1. 2	95	Połn: ws. słaby	pogoda z chmur: pochmurno	
8	27 0, 088	† 0. 6	97	wschodni „ słaby	„ „	śnieg.
9	„ 1, 440	— 0. 3	100	połn: za. słaby	„ „	„

WIADOMOSCI KRAJOWE.

KRAKOW 22 Grudnia. — Podług prywatnego listu z Warszawy ostatnią pocztą nadeszłego, zebranie się seymu królestwa odłożone zostało do 21 b. m. Rzeczony seym zatwierdzić ma dyktaturę na sześć lub więcej miesięcy.

WARSZAWA 18 GRUDNIA.

DYKTATOR.

MIESZKANCY STOLICY! Rozpoczęte roboty koło nfortyfikowania przedmieścia Warszawy, postępują w prawdzie z dokładnością, lecz nie z tym pośpiechem, jakiego potrzeba obwarowania stolicy i korzystania z dogodnej jeszcze dotąd pory roku niezbędnie wymaga.

Poświęcenie się dla kraju, jakiego w dniach ostatnich tak chlubne daliście dowody, każe mi z ufnością odwołać się i teraz do patriotycznych uczuć waszych i poruczyć pracy rąk waszych ważne dzieło zapewnienia obrony siedzib waszych.

Znaleźli się już tacy, którzy szlachetnym natchnieni popędem uprzedzili życzenia moje, życzenia narodu, i sami zgłosili się do uczestnictwa w tej ważnej dla kraju posłudze. Niechaj przykład ich stanie się zachętą dla wszystkich, co pragnąc służyć krajowi, czekali tylko chwili, w której oczywista pomocy ich wezwie i nastęrczy niecierpliwie przez nich wyglądaną sposobność wyplacenia się ziemi rodzinnej podług sił i możliwości z tak świętego długu.

Spieszcie obywatele i mieszkańcy do szacownej pracy. Niechaj, gdy stana te wały, które nam obronę swobód naszych mają ułatwiać, każdy będzie mógł powiedzieć: i ja przyczyniłem się do ich wzniesienia! Wdzięczna owoczyzna imiona prawych synów swoich poda potomności.

Wstawiać wam potrzebę umocnienia się lub dodawać ochoty do pracy, do której was wzywam, byłoby to czynić u mnie wzniosłym uczuciom waszym. Niezbyt odległe od nas

ęą chwile, w których słabe nawet niewiasty do tych samych robót tłumnie się garnęły.

Dzisiaj, więcej jeszcze jak wówczas, pomocy waszej swobody narodowe potrzebują. Do wałów! ten okrzyk niechaj napełnia stolicę, a w dalekie poniesiony miejsca niech dowodnie pokaże wrogom, że wszystko poświęciemy dla zapewnienia tryumfu świętej sprawie, dla której wszyscy powstaliśmy.

Wszyscy, którzy zechcą mieć udział w tej nowej przysłudze, udadzą się do rady municypalnej, gdzie prezydent za zniesieniem się z generałem, który ma sobie poruczony kierunek fortyfikacyi, wskaże im dalsze przeznaczenie. — W Warszawie d. 14 grudnia 1830.

CHŁOPICKI.

Sekretarz generalny Dyktatury:
A. Krysiński.

RZĄD TYMCZASOWY KRÓLESTWA POLSKIEGO. —
Zasługnąwszy woli Dyktatora stanowi co następuje:

Art. 1. Z każdych 50ciu dymów wiejskich i miejskich, dostawionym będzie jeździec konny ubrany i uzbrojony jak następuje:

Art. 2. Ubrani byź mają w sukmanę dobrą lub płaszcz i kożuch, raytuzy skórą podszyte, buty dobre, koszul dwie, gatak dwoje; czapka dobra i rękawice.

Art. 3. Uzbrojenie ma się składać z pałasza, z piki żelazney półtora łokciowemi prętami przykutey do drzewa pięć łokci długości mającego, z kulką lub krzyżem na półtory ćwierci od ostrza odległemi i ile możności z pary pistoletów.

Art. 4. Koń ma byź zdrowy, mocny, grubo-płaski mierzyn i z siodełm lub terlicą podpiersiemi i podogoniemi, uździenicą, i uzdeczką, kańczukiem, dwoma trokami i torbą na obrok.

Art. 5. Dostarczą następującą ilość jeźdźców województwa:

Krakowskie 949.

Sandomirskie 1029.

Kaliskie 1393.

Lubelskie 1188.

Płockie 1083.

Mazowieckie 1414.

Podlaskie 1013.

Augustowskie 1263.

Miasto Warszawa 305.

Art. 6. Ilość wyżej wskazaną kommissye wojewódzkie rozłożą na obwody, miasta i gminy za pomocą przybranych obywateli.

Art. 7. Gminy natychmiast ilość na nie wypadających jeźdźców, stosownie do powyższych urządzeń ubiorą i uzbroją.

Art. 8. Naznaczą kommissye wojewódzkie dzień, w którym jeźdźcy mają się zebrać do miasta powiatowego.

Art. 9. Regimentarze przeznaczą dowódców do każdego miasta powiatowego dla uorganizowania szwadronów tychże jeźdźców.

Art. 10. Dowódcą naczelnego w każdym województwie, sam Dyktator mianować będzie, na przedstawienie własnego Regimentarza.

Art. 11. Każda gmina, furaz dla koni i żywność na to zebranie do miasta powiatowego na dni 8 dostarczy.

Art. 12. Regimentarze lub dowódcy województw, zniosą się z kommissyą rządową wojny, względem dalszego uorganizowania tak zebranej sily zbroynnej, a z kommissyą rządową spraw wewnętrznych i policji, względem obmyślenia dla niej furazów i żywności dopoty, dopoki przez użycie jey do woyska liniowego, na etat kommissyi rządowej wojny nie przyjdzie.

Art. 13. Jak tylko w województwie zebrana zostanie przepisana liczba jeźdźców, Regimentarz złoży o tem rapport Dyktatorowi.

Art. 14. Wykonanie niniejszego postanowienia kommissyjom rządowym spraw wewnętrznych i policyi i woyny, w czem do której należy, oraz Regimentarzom wojewódzkim poleca się.

W Warszawie d. 13 Grudnia 1830 r.

Prezydujący :

(podpisano) X. A. Czartoryski.

Zastępca Radcy Sekr. Stanu,

Radca Stanu Nadzwyczajny,

(podpisano) J. Tymowski.

Potwierdza się

W Warszawie d. 14 grudnia 1830 roku.

Dyktator

(podp:) *Chłopicki.*

Sekretarz Jlny Dyktatury:

(podp:) *A. Krysiński.*

Gdy wiele osób zgłasza się do komitetu, wyznaczonego dla przejrzenia papierów policyi tajney, o wydawanie im świadectwa dla zastąpienia się przed opinią publiczną, iż nie są zamieszczeni na liście ajentów teyże policyi, gdy nawet niektóre władze żądają w tym względzie objaśnień; komitet ogłasza niniejszem publicznie, iż do zadosyć uczynienia takowym żądaniom bynajmniej nie jest upoważniony, zajmuje się tylko poruczonemi sobie obowiązkami, z których skoro się wywiąże nie omieszka natychmiast złożyć stosownego raportu rządowi, a ten dopiero postanowi względem wykrytych osób to, co za potrzebne i za właściwe w dzisiejszych okolicznościach uzna.

Niemcewicz.

Dyktator mianował P. Józefata Ostrowskiego, zastępcą sekretarza jenerałnego w kommissyi rządowej sprawiedliwości.

Nadeszła d. 15 b. m. od banku wiadomość sztafeta, iż przerwana do d. 8 b. m. w skutku rozporządzeń władz rossyjskich, kommu-

nikacya między komorą Polską Alexotą, a komorą Rossyjską Kowno, w d. 12 b. m. znowu otworzoną została; tak iż listy, transporta, i osoby opatrzone paszportami z Rossyi do Polski, równie jak z Polski do Rossyi bez przeszkody w tey chwili są przepuszczane.

W tych dniach odebrano list z Paryża, w którym donoszą, iż Francuzi nadsyłają dla narodu polskiego 5 mill. fr., które na d. 15 grudnia powinnyby już przybyć do Gdańska. W tym samym liście donoszą, iż kilku Polaków osiadłych w Paryżu, posiadających znaczne majątki w Polsce, ofiarują połowę tychże, na podźwignienie oyczyny.

Uczniowie w Siedlcach dawali z okoliczności chwalebne go powstania narodowego ucztę; właśnie w ten czas nadjechało kilkadziesiąt markitanów. Uczniowie uprzejmie ich zaprosiwszy do siebie, upoiili, a tymczasem w kibitki ich nakładli mnóstwo odezw wydanych w terażniejszym powstaniu. Niewiedząc o niczem markitani zawieźli do Brześcia Litewskiego te odezwy, które rozrzucone między wojsko rossyjskie, sprawiły jak najlepsze, mianowicie między niższymi officerami, wrażenie. Podobnie donoszą z Ciechanowca, iż stojący tamże officerowie rossyjscy na wiadomość o pamiętnej rewolucyi naszej okazali radość i przychylność.

Jp. Felix Bentkowski złożył w redakcyi kurjera warszawskiego kwotę zł. 1000, na którą przeznaczył umundurowanie 5 podchorążych lub podofficerów awansowanych na officerów.

W Poznaniu arcybiskup Gnieźnieński i Poznński Marcin Dunin, wydał d. 7 b. m. do duchowieństwa i mieszkańców katolickich archidiecezyi Poznańskiej okólnik, zachęcając tychże do spokoyności, wiernego pełnienia swoich obowiązków i posłuszeństwa zwierzchności.

Nie potwierdziło się doniesienie o poymaniu Roźnieckiego w Lubartowie. W czasie pochodu woysk Cesarzewicza przez województwo Lubelskie, rada wojewódzka delegowała dwóch z grona swego zaufanych obywateli, którzyby stosownie do odezwy rządu, dla bezpieczeństwa osoby samego Cesarzewicza, ułatwienia pochodu woyska, i osłonięcia obywateli od rabunku, do granic województwa swego odprowadzili. Pomiędzy officerami Rosyjskimi znajdował się i Roźniecki w towarzystwie 6 żandarmów, których dla bezpieczeństwa swej osoby z Siedlec zabrał. Jeden z obywateli eskortujących Cesarzewicza, przypadkiem miał sposobność widzenia się z Roźnieckim w Lubartowie; i oburzony widokiem człowieka, którego imie każdego prawego Polaka zgrozą przeymuje, którego nawet nieprzyjaciel szanujący w każdym niemal Polaku cnoty obywatela i żołnierza, nie nawidzi i wzgardza; te właśnie do niego wyrzekł słowa: — „Niecny człowieku, bodayby noga twoja nigdy była na ziemię naszą nie wstąpiła; ty jesteś przyczyną całego nieszczęścia! Boday cię Bóg za nas skarał.” — Słowa te wyrzeczone w gwałtownem uniesieniu były wyrazem uczuć prawego obywatela, uczuć szlachetnego narodu. Po tem spotkaniu Roźniecki, któremu wtenczas i kwartera w Lubartowie odnowioną została, nocą z czwartku na piątek sam ieden za Bug się przeprawił.

W dniu onegdajszym przybył z Petersburga półkownik Hauke i przywiózł z sobą ekspedycyę, z których się okazało że N. Pan zaraz po odebraniu pierwszych wiadomości, o powstaniu w stolicy dopełnionem; przesłał rozkazy swoje do Rady Administracyjnej, ażeby też we wszystkich do zarządzeń

W. X. Cesarzewicza stosowała się. — Dyktator i rząd tymczasowy mając wzgląd na ciąg zdarzeń, które zaszły, zważając że deputacya z Xięcia Lubeckiego i P. Jezierskiego złożona w dniu 10 b. m. z Warszawy wyprawiona, ma zlecenie wystawienia N. Panu prawdziwego stanu rzeczy, skutkiem którego spodziewać się należy odmiennych następnie rozporządzeń, w odpowiedzi swojej N. Panu do wyjaśnień delegacyi poruczonych odwołali się; i dalszych oczekiwać będą wypadków.

Tey chwili nadeszła wiadomość, że Xiąże Lubecki d. 15 b. m. o godzinie 2giej po północy przybył do Terespoła, gdzie z rozkazu W. Xięcia wszystkie trudności dalszey podróży ułatwione zostały.

Jenerał Szembek obeymuje dowództwo przedniej straży. W jego miejsce jenerał Wozyński mianowany gubernatorem stolicy.

Słychać, iż jenerał Kniaziewicz wraca do oycyzny na ogłos o jey oswobodzeniu.

Teraźniejszy pierwszy minister Anglii lord Grey, był niegdyś osobistym przyjacielem Kościuszki; zawsze okazywał przychylność Polsce, i dziś zapewne niebądźby obojętnym.

W województwie płockiem organizacya działana jest z naywiększym pośpiechem; z przyczyny naszej rewolucyi, woysko pruskie stanęło na granicy na przeciw Mławy, dwa półki piechoty, szwadron kirysyjerów, szwadron ułanów i 6 dział. Toruń zamknięty, w którym jest z landszturmem woysko do 10,000. Dnia 10 b. m. przyszło z Torunia do Płocka landwerów 45, jako dezertery; ci opewiadają, że przy ich wyjściu pospółstwo wraz z woyskiem orły pozrzucało i zmusiło komendanta Torunia do otworzenia bram.

UKOŃCZENIE

Wiadomości Krajowych.

Wiadomość z Puław o przeprawie przez Wisłę Wojska Rosyjskiego.

Mieszkańcy Puław długo w zupełnej byli niewiadomości przeważnych wypadków d. 29 listopada w Warszawie zasłych. Nieprzyjęcie dnia 1go grudnia dyblansu z Warszawy wzmieciło niejaki domysły, które się potwierdziły cichym między żydami pogłosem o zaburzeniu w stolicy. Dnia 2go przybyły Bojar co był wysłany za sprawunkami do Warszawy, tyle tylko doniósł, że go u róg tek nie przepuszczone z powodu zamknięcia Warszawy. Dnia 3 dopiero wracający z Warszawy żyd obywatel Końskowolski świadek wybuchu rewolucyjnego, dostateczną o wszystkim dał wiadomość. W skutek tego podpułkownik Piętka udał się do Lublina do generałów Weissenhoffa i Morawskiego, zdawszy komendę na kapitana Rzepeckiego, nie zaś Rzeczyckiego jak go zwano w jednym z pism tutejszych. Dnia 4go z rana wezwany został wójt gminy puławskiej do czynienia rozporządzenia względem wysłania statków przewozowych na tamtą stronę i przygotowania przeprawy wojska. Nie wiadano czy ulegać, czy nie przyjmować tych rozporządzeń; ułczenie wyższej władzy wojskowej z tej strony Wisły komendę mającej, w niepewności zostawiało rząd miejscowy. Wezwany kapitan Rzepecki czynił trudności i nie wypełnił wezwania. Tymczasem przedłużone niepowracanie pułkownika Piętki w większą coraz niespokojność wprowadzało mieszkańców Puław. Kapitan Rze-

pecki już się zabierał do zniszczenia statków na Wisle i do wyciągu s parkiem wprost ku Warszawie, gdy wieczorem około godziny 11tej wrócił pułkownik Piętka, uwiadamiając: że do generała Weissenhoffa poszła sztafeta na Siedlce, donosząca o ostatnich układach z Cesarzowiczem, mocą których odwrót wojska Rosyjskiego na Puławy ma być skutecznym.— Zaczęła się zatem kompania artylleryi zabierać do opuszczenia Puław, i nazajutrz dnia 6go o świcie wyciągnęła na Baranów, gdy się właśnie nazywać zaczęły na drugiej stronie Wisły pikiety rossyjskie. Przeciągały tamtędy dwa pułki ułanów, których część udała się na Kazimierz. Po południu pierwsza kompania piechoty przeprawiła się do Puław. Postawa iey była smutna i pognębiona. Tymczasem gdy inne przeprawiły się kompanie, wpadł w czasie obiadu do pałacu officer ssaków, zaklinałgo na miłość Boską, ażeby iego żonie chorey przezeńbionej i na zleżeniu będącej dano schronienie, zapewniając że jest rodowitą Polką.

ledwie ją umieszczono wszedł pułkownik Cyndre, prosząc dla swej żony także schorzałej o gościnność; równie przyjęta została.

Właśnie przy końcu obiadu, który obsiadali officerowie zaproszeni, przybył generał Gerstenzweg oświadczaając Xężnie Czartoryskiej, iż jest przysłany od Cesarzowicza, który stanął we wsi Gorze na drugiej stronie Wisły dla umieszczenia w pałacu straży bezpieczeństwa, czeka na iey rozkazy. Xiężna z podziękowaniem przyjęła to oświadczenie. Gdy generał żegnał Xiężnę, straż bezpieczeństwa z 26 grenadierow złożona, zay-

mowała już przysionek pałacu, na którego dziedzińcu stały wozy amunicyjne. Naza-jutr około południa ukazał się konno Cesarzewicz w Puławach i odwiedził Xiężnę Cartorską. Postać jego głęboko obawiała zasmucenie, witał grzecznie spokojnych, miał na sobie mundur swej gwardii bez żadnych orderów. Przez resztę dnia przeprawiała się artyllerya konna; pułki kirassyerskie oraz mnóstwo karet, koczów i różnego rodzaju pojazdów napełnionych kobietami i dziećmi. Naza-jutr cokolwiek raniej niż wczoraj, zaszły przed pałac karety Xiężny Łowickiej i Xiężny Galicynowej.

Cesarzewicz dnia tego więcej jeszcze zdał się być zasmuconym, osobliwie gdy przyszło do wyjazdu. Szły smutno i z wolniami pogrzebowym pochodem, karety puszcza-jące się w dalszą podróż ku Końskiewoli. Poprzedzał je szwadron kirassyerów i Cesarzewicz konno pojazdom Xiężny Łowickiej, ciągle towarzyszył z jenerałami i officerami swego orszaku; drugi szwadron składał straż tylną; za nimi przez mosto ciągnął się tłum pojazdów, bryczek i kibitek, wśród których widziano przemykającego się pieszo z swym masztal rzem Roźnieckiego, który kryjąc się w swym płaszczu, znikał w tłumie wędrownym. Przez resztę dnia 8 grudnia, przeprawiła się artyllerya oraz pułk huzarów. We czwartek, dnia 9, wyruszył Cesarzewicz rano z Końskiewoli, gdzie nocował, obracając swój pochód przez Markuszew do Kocka.

Pułkownik Turno, który towarzyszył W. X. Cesarzewiczowi aż do granic królestwa, powrócił dnia wczorajszego do tutejszej stolicy.

Konstanty hr. Zamoyski ogłosił, że tworzy pułk jazdy, i już 100,000 zł: złożył w banku na pierwsze potrzeby.

Staćć, że tworzyć się będzie oddział wojowników złożony z Izraelitów, między którymi znajduje się teraz wielu młodzieńców okazujących odwagę.

Nadeszła wiadomość z Kalisza o powstaniu w Silesku, i że twierdza Kozel już jest w ręku powstańców.

W Lublinie dnia 7 b. m. wieczorem po-

kazał się meteor, tak podobny do łuny; że uderzono we dzwony na gwałt, trwał 5 minut. Starzy ludzie utrzymują, iż w ten chwili w stronie, w której się pokazał, to jest na północy, musiał być wielki krwi rozlew.

Urządnicy kommissyi woiewódzkiej Płockiej złożyli na potrzeby oycyzny 40,996 zł: zpol.

Towarzystwo Polek z Pułtuska przesłało na potrzeby oycyzny 3000 zpol.

Pułki Kozackie, stojące na granicy, zostały wszędzie rozbrojone. Pułkownik Grekow w Szczuczynie sposobił się do obrony, lecz później cofnął się za granicę. Oddział jego ieden 'schroniwszy się do Pruss został tamże zatrzymany.

Urządnicy celni Pruscy, po odebraniu wiadomości o rewolucyi naszej, cofnęli się o 3 mile od granicy. Wielu Niemców, a mianowicie ich żon, wynosi się z poznańskiego w głąb Niemiec.

Wiadomość o przybyciu do Warszawy jenerała Grabowskiego z Petersburga, okazała się być bezasadną.

Między papierami Roźnieckiego znaleziono mnóstwo nabybezwestydniejszych rycin Francuzkich.

Dnia 20 i 21 Grudnia 1830 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	26 15	25 —	24 —	23 15
— Zyta	25 —	24 15	24 —	23 15
— Jęczmienia	17 10	16 —	15 —	14 —
— Grochu	25 —	24 15	24 —	23 —
— Owsa	9 15	9 —	8 24	—
— Jagieł	34 15	34 —	33 —	30 —
— Rzepaku	35 —	34 —	33 —	28 —

LOTERYJA KRAJOWA.

W 430 ciągnienu dnia 22 Grudnia 1830 roku w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wciągnięte z koła zostały numera następujące:

— 85. 71. 79. 47. 1. —

Przyszłe 431 ciągnienu dnia 29 Grudnia 1830 r. przypada.

DONIESIENIE.

W skutek pol cenii Trybunatu I instancyi wolnego miasta Krakowa i jego okręgu z dnia 7go grudnia r. b. 1830 do Nr. 4308, rozpocznie się licytacya w dniu 20 grudnia 1830 r. o godzinie 9tej z rana, a to w sali Zydomskiej pod liczbą 213, po starożakonney Merli Hertzowey, tandyty czyli starych rzeczy sukiennych, jako to: szardutów płaszczy, spodni, kamizelek, futer i t. p.

W Krakowie dnia 22 grudnia 1830 r.

Matakievicz Notar.